

สาขาวิชาบัณฑิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

การสอนเลือกเรียนครั้งที่ 1

เอกสารโดยทัศน์ชุดวิชา

41451

กฎหมายระหว่างประเทศ

INTERNATIONAL LAW

(ฉบับปรับปรุง)

ส่วนลิขสิทธิ์

เอกสารโปรดทัศน์ชุดวิชา กฎหมายระหว่างประเทศ การสอนแลริมครึ่งที่ 1

จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาในการสอนแลริม

จัดทำต้นฉบับ : คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชา

บรรณาธิการ/ออกแบบ : หน่วยผลิตลือสอนแลริม ศูนย์โปรดทัศนศึกษา

สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

จัดพิมพ์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พิมพ์ครั้งที่ 4 กุมภาพันธ์ 1/2557 ปรับปรุง

แผนการสอนเสริมครั้งที่ 1

ชุดวิชา 41451 กฎหมายระหว่างประเทศ

หน่วยที่สอนเสริม (หน่วยที่ 1-8)

ประเด็น

1. ความหมาย และลักษณะของกฎหมายระหว่างประเทศ
2. วิัฒนาการของกฎหมายระหว่างประเทศ
3. บ่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศ
4. บุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศ
5. เขตแดนและเขตอำนาจศาล
6. ความล้มเหลวระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศกับกฎหมายภายใน
7. สนธิสัญญา
8. การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศโดยลันดิวิชี
9. การจำกัดการใช้กำลังระหว่างประเทศ
10. ความรับผิดชอบของรัฐ

แนวคิด

1. กฎหมายระหว่างประเทศเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในความล้มเหลวระหว่างบุคคลระหว่างประเทศซึ่งในปัจจุบันนอกจากรัฐแล้วยังมีองค์กรระหว่างประเทศอีกด้วย อีกทั้งยังมีเนื้อหาซึ่งเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองปัจเจกชนภายในรัฐต่าง ๆ ด้วยโดยเป็นกฎหมายที่มีข้อพิสูจน์ยืนยันได้หลายประการแต่เมลักษณะแตกต่างจากกฎหมายภายในเนื่องจากเกิดขึ้นในลังคมที่มีโครงสร้างต่างกันและมีพื้นฐานทางกฎหมายต่างกัน

2. กฎหมายระหว่างประเทศเริ่มเกิดขึ้นจากการกฎหมายที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษรในรูปของจารึกประเพณีระหว่างประเทศซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องที่ต้องใช้เวลาภานานในการก่อตัวขึ้น และถูก เสริมด้วยกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดยเฉพาะในรูปของสนธิสัญญาเนื้อหาระของกฎหมายระหว่างประเทศมีวัฒนาการไปจากกฎหมายที่เดิมมุ่งเน้นความล้มเหลวระหว่างรัฐ โดยพัฒนาไปในทิศทางที่ครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ รวมถึงที่เกี่ยวกับเอกสารด้วยจากศตวรรษที่ 16 ซึ่งเริ่มเกิดมี “รัฐชาติ” ขึ้นจนถึงลินส์ลงความโลกครั้งที่ 1 กฎหมายระหว่างประเทศเป็นกฎหมายที่ที่เน้นเกี่ยวกับการบังคับความล้มเหลวระหว่างรัฐ จากลินส์ลงความโลกครั้งที่ 1 จนถึงปัจจุบัน กฎหมายระหว่างประเทศ มีวัฒนาการไปอย่างมากมาย กล่าวคือ เกิดมีบุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอันได้แก่ องค์กรระหว่างประเทศ และความล้มเหลวระหว่างประเทศมีความหลากหลายและซับซ้อนขึ้นกว่าในอดีต

3. บ่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศมีหลายประการ ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร กล่าวคือ สนธิสัญญา และที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งได้แก่ จารึกประเพณีระหว่างประเทศและหลักกฎหมายทั่วไป นอกจากนี้ยังมีบ่อเกิดซึ่งมาตรา 38 ของธรรมนูญค่ายดูธรรมระหว่างประเทศบัญญัติว่าเป็นบ่อเกิดตลาดบอร์ง กล่าวคือ แนวคำพิพากษาของค่ายระหว่างประเทศและความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายจารึกประเพณีระหว่างประเทศจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ประการ กล่าวคือ องค์ประกอบทางด้านวัตถุ (rationel materiae หรือ material element)

องค์ประกอบของทางด้านเวลา (rationetemporis หรือ time element) องค์ประกอบด้านจิตใจ (Psychological element) ซึ่งเป็นองค์ประกอบขั้นสุดท้ายที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะเป็นปัจจัยที่จะทำให้วินิจฉัยได้ว่าหลักกฎหมายใดได้ก่อรายเป็นกฎหมายจริงต่อไปนี้ ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย (lex lata หรือ law as it is ที่เรียกว่า positive law หรือ hard law) หรือยัง คือ opinio iuris ซึ่งย่อมาจาก opinio iuris sive necessitatis โดยสรุป องค์ประกอบทั้งสาม คือ ทางปฏิบัติของรัฐที่มีลักษณะซ้ำ ๆ กัน prey หมาย และภายในช่วงระยะเวลาหนึ่งในฐานะองค์ประกอบทางวัตถุ และ ความเชื่อัมมันว่าต้องกระทำการเพระเป็นกฎหมาย ในฐานะองค์ประกอบทางจิตใจ

4. รัฐเป็นบุคคลดั้งเดิมหรือบุคคลหลักในกฎหมายระหว่างประเทศ รัฐเกิดขึ้นโดยองค์ประกอบทางข้อเท็จจริง มีลิทธิและหน้าที่ที่สมบูรณ์ตามกฎหมายระหว่างประเทศ และมีความสามารถที่จะรับรองในกฎหมายระหว่างประเทศ และมีความสามารถต่อต้านประเทศนั้นๆ รัฐมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ ดินแดน ประชาก แล้วรัฐบาล คำจำกัดความของรัฐเป็นแนวความคิดทางรัฐศาสตร์ มากกว่าทางนิติศาสตร์ เนื่องจากรัฐเกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงของการใช้อำนาจเหนือดินแดนและประชาก ส่วนการรับรองรัฐมีผลเสื่อมโอนเป็นการประกาศว่ารัฐได้เกิดขึ้นมาแล้ว รัฐที่ได้รับการรับรองจะมีความสามารถในการทำนิติกรรมระหว่างประเทศได้อย่างสมบูรณ์

5. เขตแดนของรัฐเป็นการกำหนดขอบเขตแห่งดินแดนของแต่ละรัฐที่มีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน บุคคล และกิจการ ภายในรัฐนั้น และแยกจากดินแดนของรัฐอื่นๆ ในประชาคมโลก ดังนั้นการมีเขตแดนที่แน่นอนจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเป็นรัฐ และเป็นขอบเขตดินแดนที่รัฐสามารถใช้อำนาจสูงสุดแห่งอธิปไตยแห่งตนโดยไม่มีรัฐใดสามารถเข้ามา干拢 หรือแทรกแซงได้เว้นแต่กรณีที่รัฐต่างๆ ได้แสดงเจตจำนงในการให้ความร่วมมือระหว่างกันในกรอบของความร่วมมือที่ได้ตกลงระหว่างกันไว้ เขตแดนจึงเป็นทั้งเครื่องชี้แสดงและจำกัดขอบเขตการใช้อำนาจ อธิปไตยของรัฐในประชาคมระหว่างประเทศ ส่วนเขตอำนาจของรัฐ หมายถึง อำนาจตามกฎหมายของรัฐเหนือบุคคล ทรัพย์สิน หรือเหตุการณ์ต่างๆ เขตอำนาจของรัฐ อาจจำแนกตามเนื้อหาของอำนาจได้เป็น 2 ประเภทคือ 1. เขตอำนาจในการสร้างหรือบัญญัติกฎหมาย และ 2. เขตอำนาจในการบังคับการตามกฎหมาย การใช้เขตอำนาจของรัฐมีมูลฐานมาจากหลักการสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1. หลักดินแดน (Territorial principle) 2. หลักสัญชาติ (Nationality principle) 3. หลักผู้ถูกระนำ (Passive personality principle) 4. หลักป้องกัน (Protective principle) และ 5. หลักสากล (Universality principle) ซึ่งแต่หลักการดังกล่าวมีสาระสำคัญที่สนับสนุนการใช้เขตอำนาจของรัฐด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน

6. ความล้มเหลวระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศกับกฎหมายภายในสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีต่าง ๆ ของนักนิติศาสตร์ อันได้แก่ ทฤษฎีเอกสารนิยมและทวนนิยม อย่างไรก็ได้ความล้มเหลวอาจแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ตามแต่ละที่มาหรือบ่อเกิดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และตามลักษณะของความล้มเหลวระหว่างกฎหมายทั้งสองระดับ

7. กฎหมายสนธิสัญญาวิถีวนาการมาจากการจารีตประเพณีระหว่างประเทศ ต่อมาได้มีการประมวลหลักเกณฑ์ในการทำสนธิสัญญาระหว่างน้ำท่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. 1969 ซึ่งได้บัญญัติเกี่ยวกับความหมาย ขั้นตอน ผลของสนธิสัญญา การใช้ การตีความ และการลืนผลของสนธิสัญญา อันเป็นแนวปฏิบัติ สำหรับการทำสนธิสัญญาระหว่างรัฐ การทำสนธิสัญญาขึ้นอยู่กับการแสดงเจตจำนงของรัฐ และมีกระบวนการขั้นตอนที่สำคัญต่างๆ ในการทำสนธิสัญญา คือการแต่งตั้งผู้มีอำนาจเต็ม หรือโดยผู้มีอำนาจหน้าที่โดยตำแหน่ง เช่น ประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาล วิธีการเจรจา การยอมรับข้อบทสนธิสัญญา การยอมรับขั้นสุดท้าย การประกาศใช้ และการจะด้วยสนธิสัญญา ความสมบูรณ์ของสนธิสัญญาขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการ ได้แก่ คุณสมบัติและความสามารถของคู่ภาคี การให้ความยินยอม เหตุแห่งโมฆะกรรมของสนธิสัญญาที่มีผลสมบูรณ์ย่อมมีผลบังคับระหว่างคู่ภาคี ซึ่งสามารถทำความตกลงเกี่ยวกับการใช้ การตีความ การตั้งข้อสงวน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสนธิสัญญา และในบางกรณีสนธิสัญญาอาจจะมีผลต่อรัฐที่สามได้ สนธิสัญญาอาจจะลิ้นผลโดยเหตุผลทางประการทั้งเหตุที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญา เหตุจากพฤติกรรมภายนอก เหตุจากการละเมิดสนธิสัญญา หรือการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอื่นๆ ตลอดจนเหตุสุดวิสัย และการมีเหตุการณ์ที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามสนธิสัญญาได้ ซึ่งคู่ภาคีอาจจะจะจัดแจ้งการไม่ใช้ หรือการลิ้นผลของสนธิสัญญา การลิ้นสุดของสนธิสัญญาอาจจะไม่กระทบต่อพันธกรณีของรัฐคู่ภาคีตามกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ หรือจารีตประเพณีระหว่างประเทศ

8. รัฐมีหน้าที่ในการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างกันโดยสันติวิธี ทั้งนี้รัฐมีเสรีภาพในการเลือกใช้วิธีการที่ตนเห็นว่าเหมาะสมได้ การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศโดยสันติวิธีอาจแบ่งออกได้เป็น การระงับข้อพิพาทางการเมืองหรือทางการทุต และการระงับข้อพิพาททางการค้าล

9. กฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดการใช้กำลังทางทหารในความลัมพันธ์ระหว่างประเทศซึ่งรู้จักและเรียกวันแต่เดิมว่ากฎหมายภาคส่วนมีวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของรัฐในการใช้กำลังทางทหารที่ขอบด้วยกฎหมายที่จากเดิมเป็นลิทธิกล้ายเป็นข้อห้ามไปในปัจจุบัน ดังนั้นการใช้กำลังทางทหารจึงเป็นเพียงข้อห้ามเท่านั้นในขณะนี้ นอกจากนี้องค์กรสหประชาชาติยังได้รับมอบหมายหน้าที่ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมและจำกัดสิทธิของรัฐในการใช้กำลังทางทหารอีกด้วย โดยอาศัยกลไกการอ้างรั้กษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศซึ่งมีวัฒนาการไปจากที่ได้บัญญัติไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติเป็นอย่างมาก กฎหมายและข้อบังคับที่ใช้ในปฏิบัติการทางทหารก็มีวัฒนาการไปในทิศทางที่ให้หลักประกันและเริ่มสร้างความคุ้มครองให้กับผู้ที่มีส่วนโดยตรงในการทำส่วนรวมและบุคคลที่มีได้มีส่วนร่วมในการทำส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มบุคคลและทรัพย์สินต่างๆ ที่ตกเป็นเหยื่อหรือประสบภัยส่วนรวม

10. การอยู่รวมกันในประชาคมระหว่างประเทศ รัฐอธิปไตยต่างมีหน้าที่ที่จะไม่ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศก่อความเสียหายให้แก่อีกรัฐหนึ่ง หากรัฐได้กระทำการใดไม่ชอบด้วยกฎหมายใดก็ตามจะต้องรับผิดชอบและมีพันธกรณีที่จะต้องชดใช้ค่าเสื่อมใหม่แทน ปัจจุบันมีกิจกรรมของรัฐมากมายที่ไม่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศแต่มีความเสียหายสูง ดังนั้น กฎหมายระหว่างประเทศในรูปของสนธิสัญญาจึงกำหนดความรับผิดให้กับแก่รัฐผู้เป็นเจ้าของดินแดนอันเป็นที่ตั้งหรือต้นกำเนิดของกิจกรรมเสียหายดังกล่าวให้รับผิดเด็ดขาดกล่าวคือ รัฐผู้เสียหายไม่ต้องพิสูจน์ความผิด

วัตถุประสงค์

เมื่อ окончаниe курса учащиеся должны:

1. อธิบายความหมาย และลักษณะของกฎหมายระหว่างประเทศได้
2. อธิบายวิวัฒนาการของกฎหมายระหว่างประเทศได้
3. อธิบายบุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศได้
4. อธิบายบุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศได้
5. อธิบายเขตแดนและเขตอำนาจศาลได้
6. อธิบายความล้มเหลวของกฎหมายระหว่างประเทศกับกฎหมายภายในได้
7. อธิบายกฎหมายสนับสนุนได้
8. อธิบายการระจับข้อพิพาทระหว่างประเทศโดยสันติวิธีได้
9. อธิบายการจำกัดการใช้กำลังระหว่างประเทศได้
10. อธิบายความรับผิดชอบของรัฐได้

กิจกรรมสอนเสริม

1. อธิบายสาระสังเขปเกี่ยวกับโครงสร้างเนื้อหาของชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศ ประกอบเอกสารโพสต์ทัศน์
2. อธิบายสาระสังเขปพร้อมยกตัวอย่างของกรณีศึกษาประกอบเอกสารโพสต์ทัศน์
3. ให้ผู้เข้ารับการสอนเสริมวินิจฉัยปัญหาที่กำหนดไว้ในการสอนเสริม
4. เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการสอนเสริมซักถามปัญหา

ลือการสอนเสริม

1. ชุดการสอนเสริมลำดับอาจารย์สอนเสริม
2. เอกสารโพสต์ทัศน์ประกอบการบรรยาย
3. ข้อทดสอบที่กำหนดปัญหาไว้สำหรับให้นักศึกษาตอบ
4. แบบประเมินผลการสอนของอาจารย์สอนเสริม

การประเมินผล

1. สังเกตปฏิกริยาและสีหน้าของผู้เข้ารับการสอนเสริม
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการซักถามและการตอบคำถาม
3. ดูผลการตอบคำถามของผู้เข้ารับการสอนเสริม
4. ประเมินผลจากการวินิจฉัยปัญหาที่กำหนดไว้ให้
5. ประเมินผลความคิดเห็นส่วนรวมของผู้เข้ารับการสอนเสริม
6. ประเมินผลการสอนของอาจารย์สอนเสริม

ชุดการสอนเสริม
ชุดวิชาภาษาไทยระหว่างประเทศ
การสอนเสริมครั้งที่ 1

ประเด็นการสอนเสริม

1. ความหมาย และลักษณะของกฎหมายระหว่างประเทศ
2. วิวัฒนาการของกฎหมายระหว่างประเทศ
3. บ่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศ
4. บุคคลในกฎหมายระหว่างประเทศ
5. เขตแดนและเขตอำนาจศาล
6. ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศกับกฎหมายภายใน
7. สนธิสัญญา
8. การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศโดยสันติวิธี
9. การจำกัดการใช้กำลังระหว่างประเทศ
10. ความรับผิดชอบของรัฐ

**แบบประเมินผลตนเองนักศึกษาก่อนรับการสอนเสริม
ครั้งที่ 1**

ชุดวิชา กวัญชัยระหว่างประเทศ

คำสั่ง

โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ โดยเขียนลงในกระดาษทึบตัวอักษรคัตตอบที่ถูกต้องที่สุด สำหรับคำถามที่มีตัวเลือก หรือตอบคำถามที่เป็นคำถามอัดนัย

การตอบคำถาม

นักศึกษาต้องใช้เวลาตอบคำถามให้แล้วเสร็จในเวลา 15 นาที หากทำข้อใดไม่ได้ให้ข้ามไปทำข้ออื่น ห้ามนักศึกษาเดาคำตอบ ให้ตอบเฉพาะข้อที่ทำได้เพื่อการประเมินผลว่าท่านมีความรู้เพียงใดก่อนเรียน

1. จงอธิบายความหมายอย่างกว้างของ “สนธิสัญญา”

.....
.....
.....
.....
.....

2. โครงสร้างขององค์กรระหว่างประเทศประกอบด้วยอะไรบ้าง?

.....
.....
.....
.....
.....

3. ผู้แทนทางการทูตมีหน้าที่ต่อรัฐผู้รับอย่างไร?

.....
.....
.....
.....
.....

4. เอกลิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตมีความหมายอย่างไร?

.....
.....
.....
.....
.....

5. กฎหมายทະເລມີບ່ອເກີດທີ່ມາຈາກຫລັກເກນຫຼວຍໄວ?

.....
.....
.....
.....

6. การປະກາສເຊົດເຕຣໝູງກີຈຈາພາເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກເຫດຸໃດ ແລະມີແລ່ງກຳນົດທີ່ໃດ?

.....
.....
.....
.....

7. ຈົບອກອົງຄົມປະກອບທີ່ 4 ຂໍ້ອຂອງຄວາມເປັນຮັງ

.....
.....
.....
.....

8. ກຸ່ມາຍໄທກຳນົດຫລັກເກນທີ່ໃນການໄດ້ລັ້ນຫາດໂດຍກຳນົດ ຕາມຫລັກການໃນຂໍ້ອິດ

1. ຫລັກລືບສາຍໂລຫິຕ
2. ຫລັກດິນແດນ
3. ຫລັກລືບສາຍໂລຫິຕຄວບຄຸກັບຫລັກດິນແດນ
4. ຫລັກລືບລືຖື
5. ຫລັກປະກັນລືຖື

9. ຂໍ້ໄດ້ກາລ່າວຖາກທີ່ອັນກື່ງວັບກາຮອນລັ້ນຫາດໃນກຸ່ມາຍໄທ

1. ປະເທດໄທໄມ່ປະສົງຄົມໃຫ້ບຸຄຄລທີ່ໄດ້ລັ້ນຫາດໄທ ບາງຈຳພາກມີລັ້ນຫາດໄທອັກຕ່ອໄປ
2. ຜູ້ໄດ້ລັ້ນຫາດໄທ ໂດຍກາຮັດແປງລັ້ນຫາດໄທໄມ່ປະສົງຄົມມີລັ້ນຫາດໄທຕ່ອໄປ
3. ຜູ້ມີລັ້ນຫາດໄທປະສົງຄົມຂອ້ລະລັ້ນຫາດໄທເພື່ອໄປຄື່ອລັ້ນຫາດອື່ນ
4. ເປັນກາຮັດແປງລັ້ນຫາດໂດຍກາຮັບໃບສຳຄັນປະຈຳດ້ວຍຄົນຕ່າງດ້ວຍ
5. ເປັນຫລັກເກນທີ່ສອດຄລ້ອງກັບເຈດຈຳນົງຄົມຂອງຜູ້ຄື່ອລັ້ນຫາດດ້ວຍ

10. แนวความคิดของศาลฝรั่งเศสที่นำกฎหมายต่างประเทศมาใช้บังคับในประเทศฝรั่งเศส กฎหมายต่างประเทศนี้มีลักษณะตามข้อใด

1. เทียบเท่ากฎหมายภายใน
2. นำมาใช้ได้เสรีอ่อนเป็นกฎหมายภายใน
3. เป็นข้อเท็จจริงประเภทหนึ่ง
4. เป็นกฎหมายขั้นรองมาจากกฎหมายภายใน
5. เป็นเรื่องแนวทางการตีความในทางปฏิบัติ

11. หลักเกณฑ์สำคัญในการนำเอากฎหมายต่างประเทศมาใช้เพื่อจัดการขัดกันแห่งกฎหมายคือข้อใด

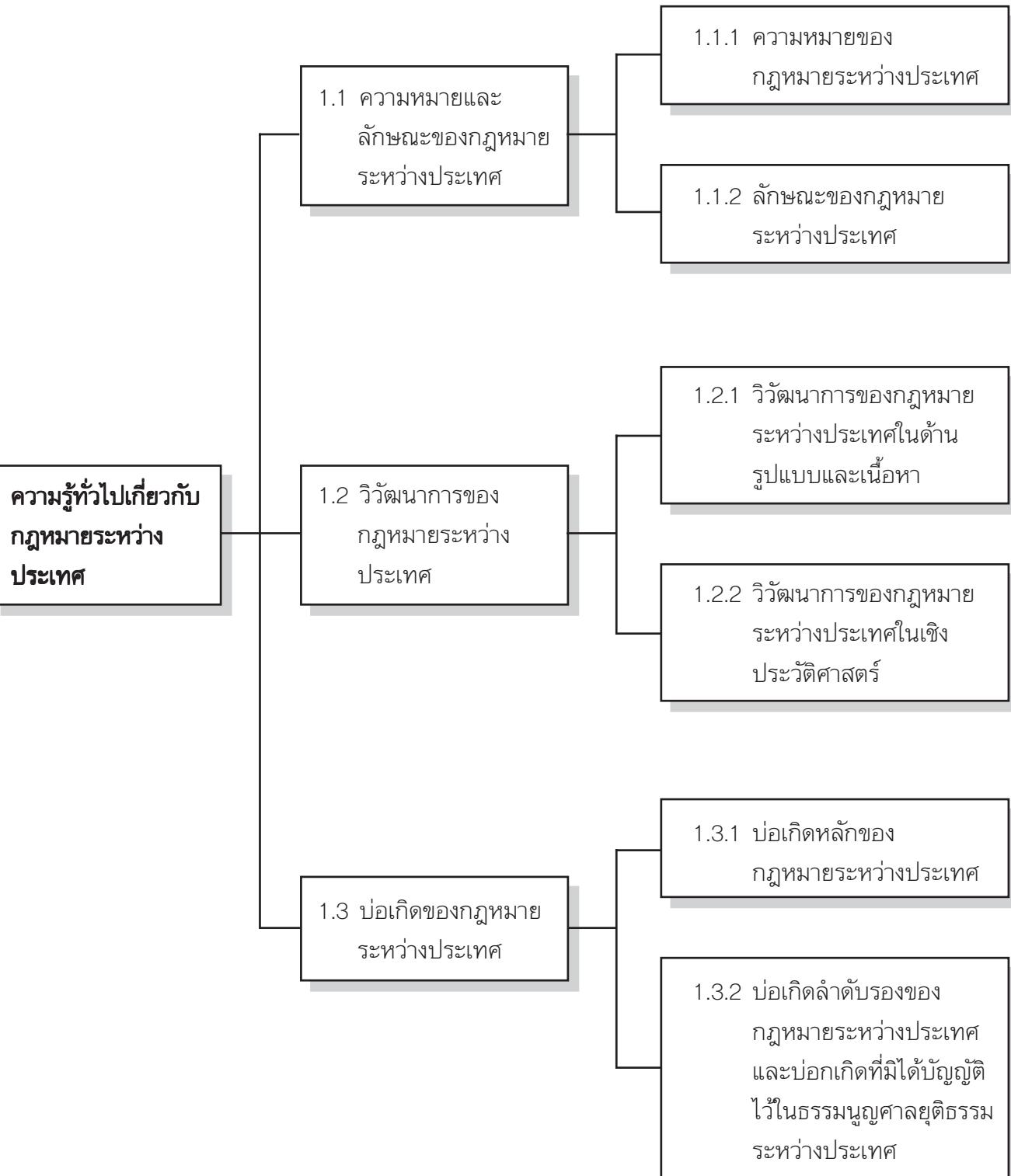
1. ต้องไม่ขัดกับกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
2. ต้องสอดคล้องกับกฎหมายไทย
3. ต้องได้รับความยินยอมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดี
4. ต้องสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ
5. ต้องเป็นปัญหาข้อกฏหมายเท่านั้น

12 ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดสำหรับกฎหมายระหว่างประเทศ

1. ใช้บังคับเฉพาะรัฐที่ยินยอมเท่านั้น
2. ไม่มีบังคับ
3. มีคุณค่าเท่าเทียมกับกฎหมายภายใน
4. อழญายใต้การควบคุมขององค์กรสาธารณชนชาติ
5. อาจมีผลผูกพันกับรัฐแม้ไม่ให้ความยินยอมก็ตาม

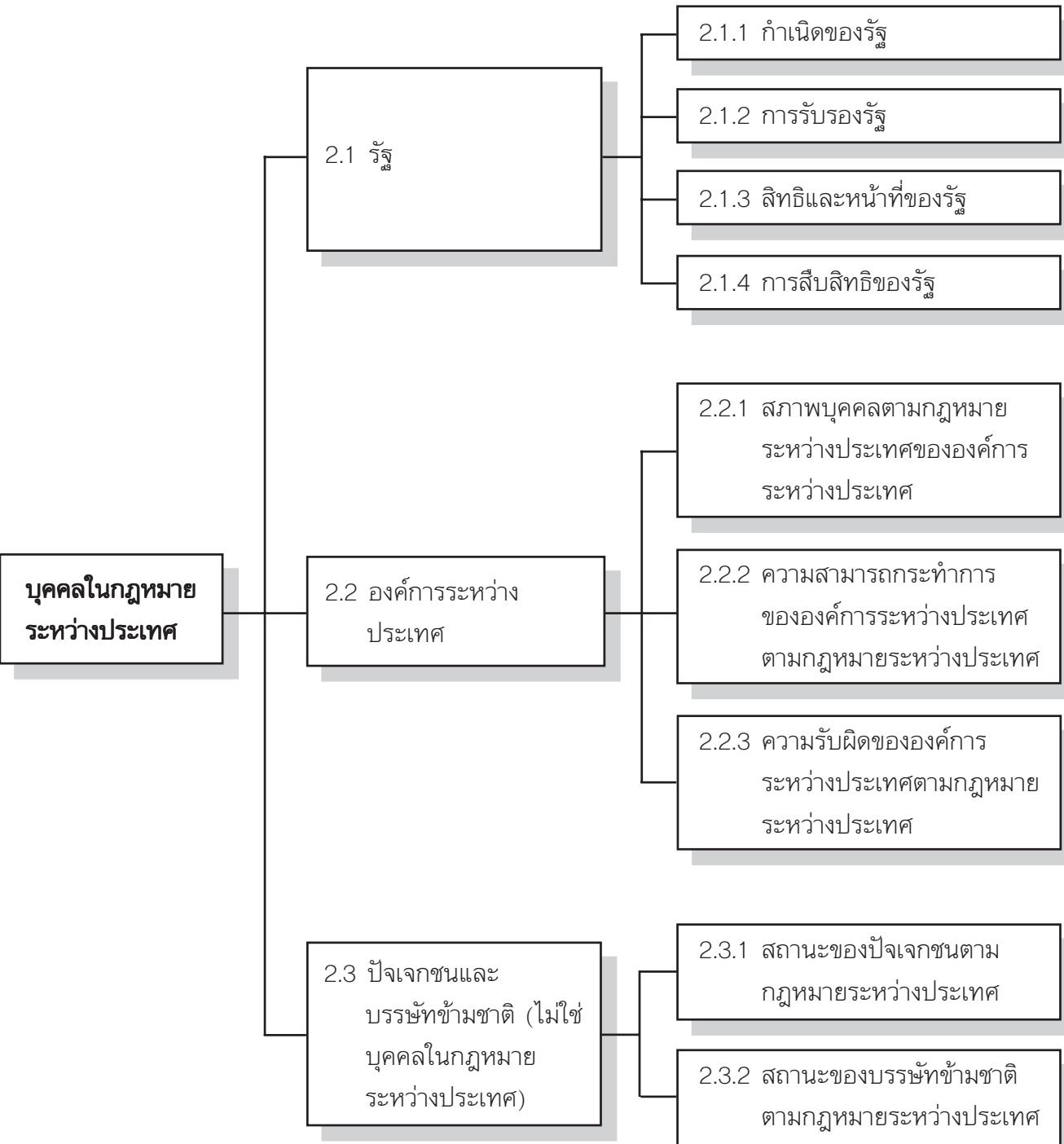
ใบตัคค์ # 1.1

หน่วยที่ 1

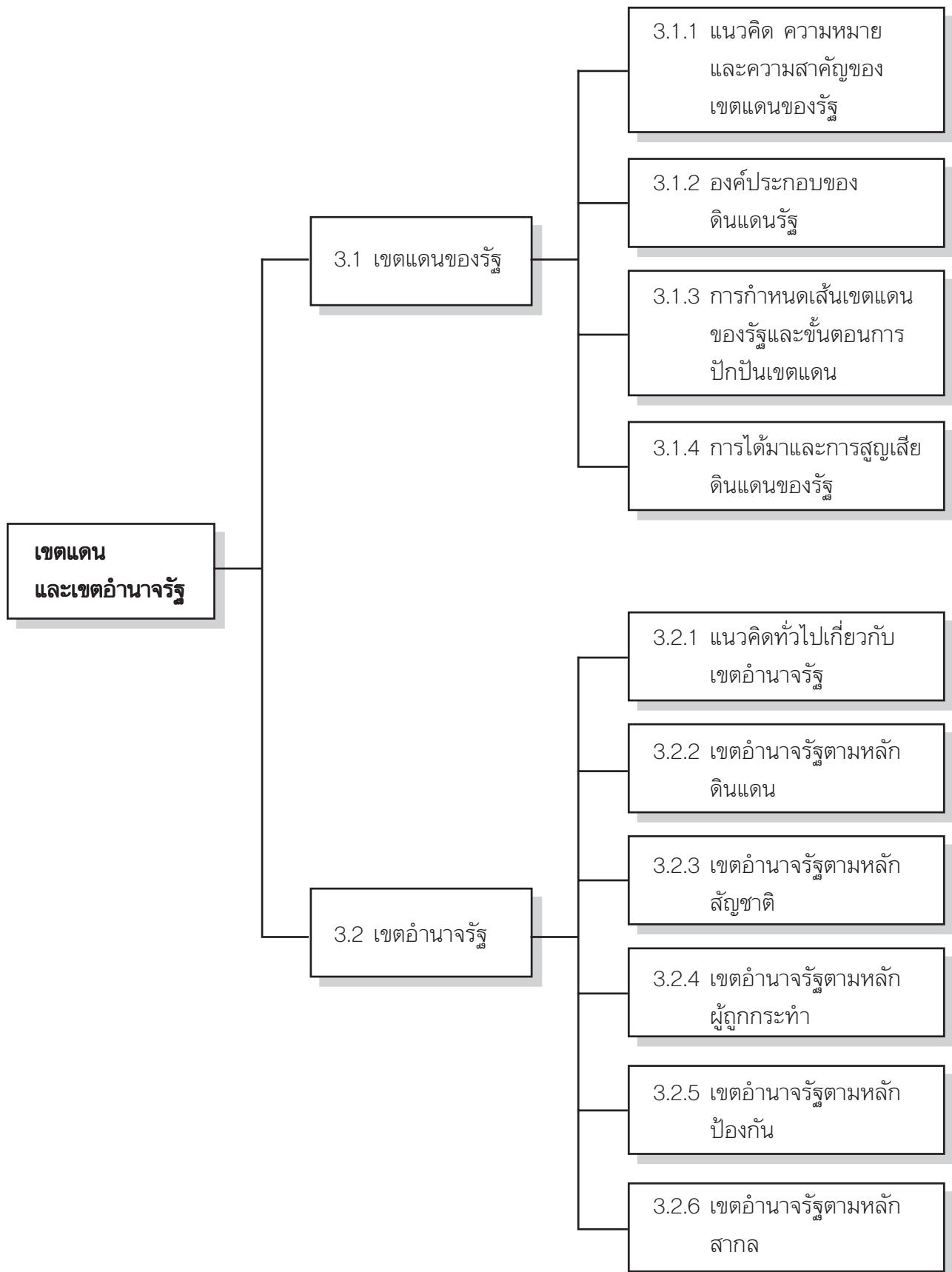
ສົດທັນ # 1.2

ໜ່ວຍທີ 2

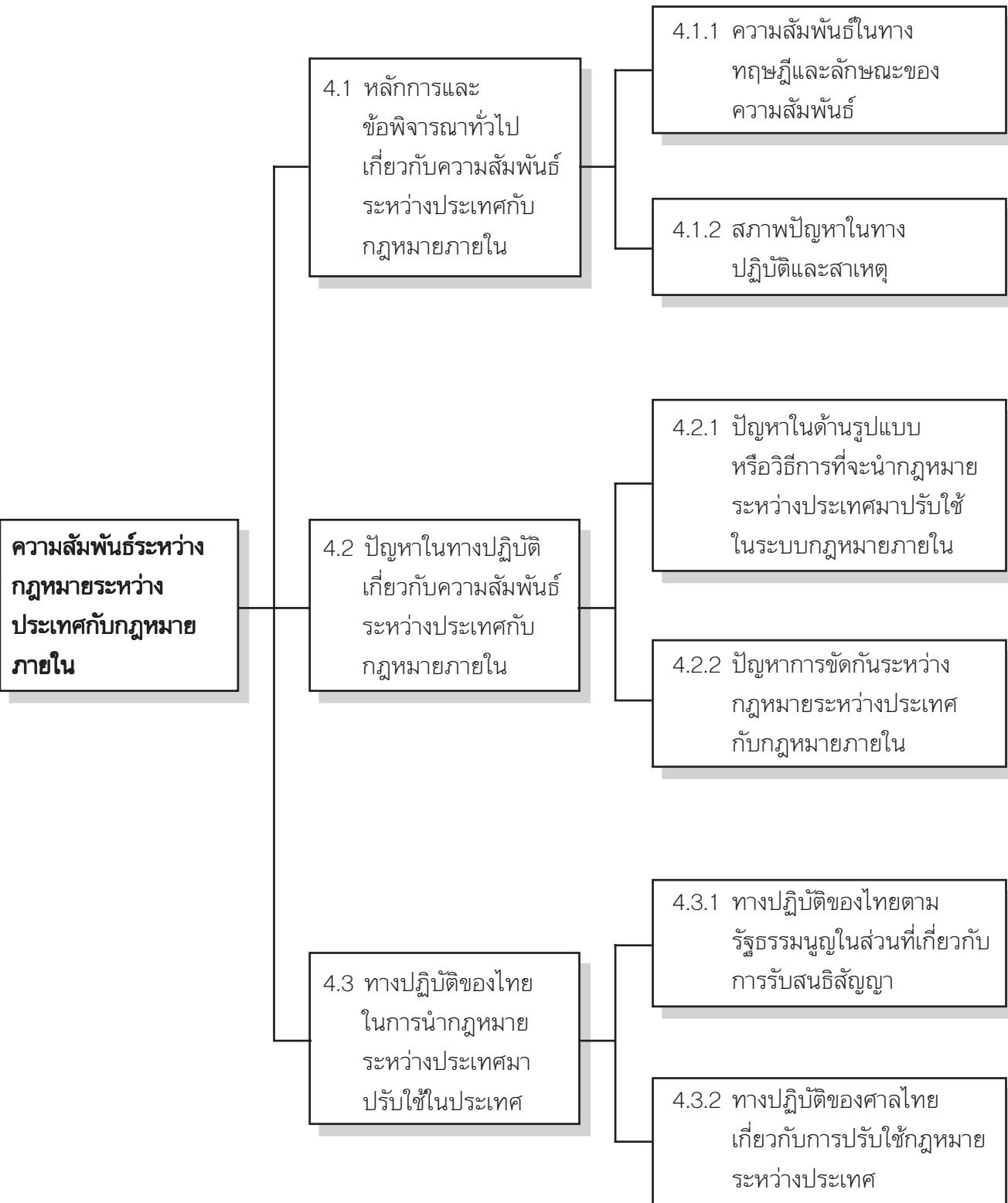
ໂສຕທັນ # 1.3

ໜ່ວຍທີ 3

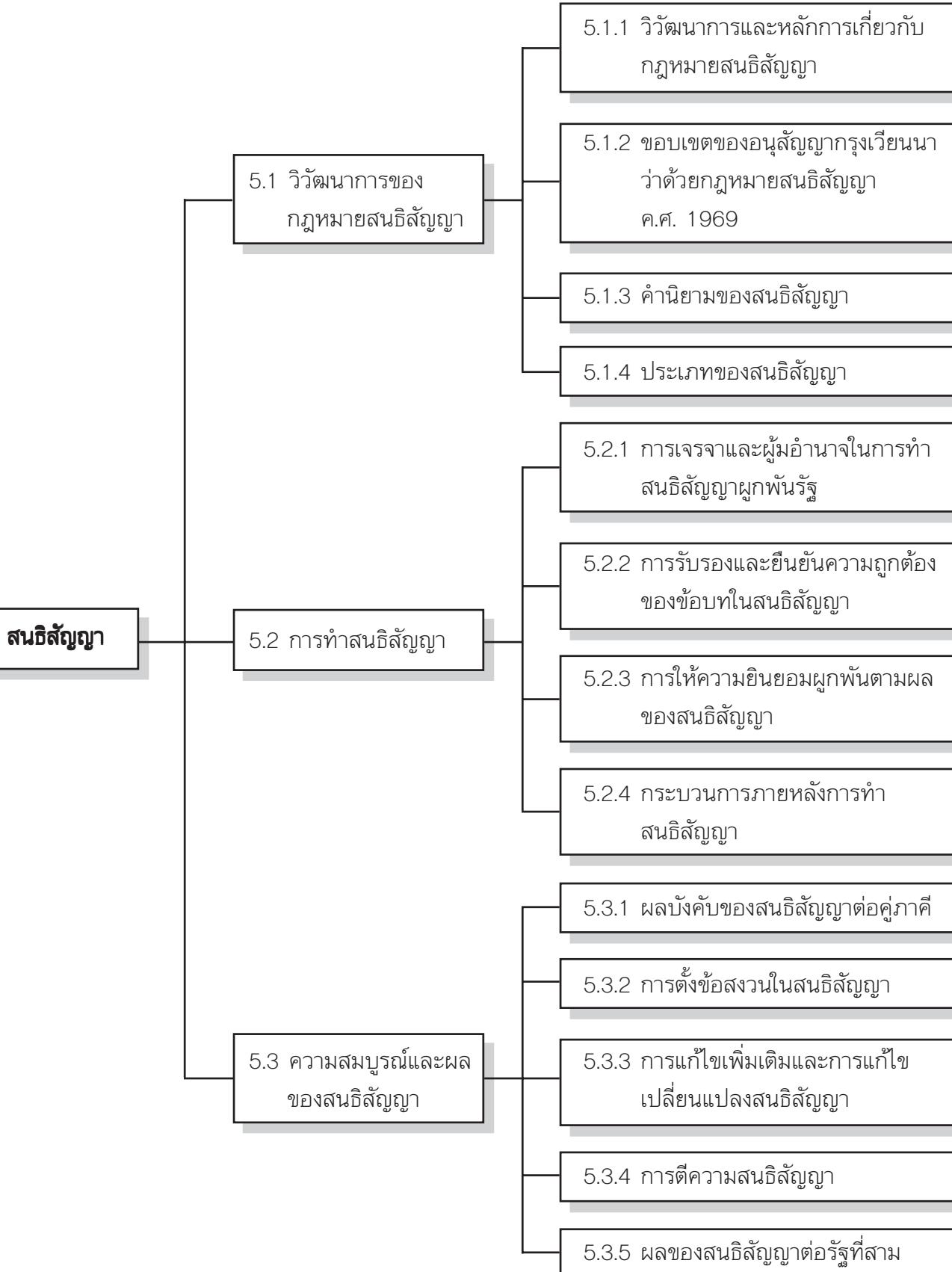
ສົດທັນ # 1.4

ໜ່ວຍທີ 4

ໂສຕທັນ # 1.5

ຫນ່ວຍທີ 5

ໂສຕທັນ # 1.5.1

ໜ່ວຍທີ 5.1

5.4 ການລິນສຸດຂອງສນີ
ລັບມາແລະການລິນສຸດ
ພົບປັບຂອງສນີ
ລັບມາດ່ວຍການ

5.4.1 ດຽວເມື່ອສມບູຮົນທົ່ວໄປ ແລະດຽວບກພ່ອງ
ໃນການແສດງເຈດນາໃນການທຳສນີລັບມາ

5.4.2 ການລາອອກຈາກການເປັນຄີ ການລິນສຸດ
ແລະການຮັບລິນໄປຂອງສນີລັບມາ

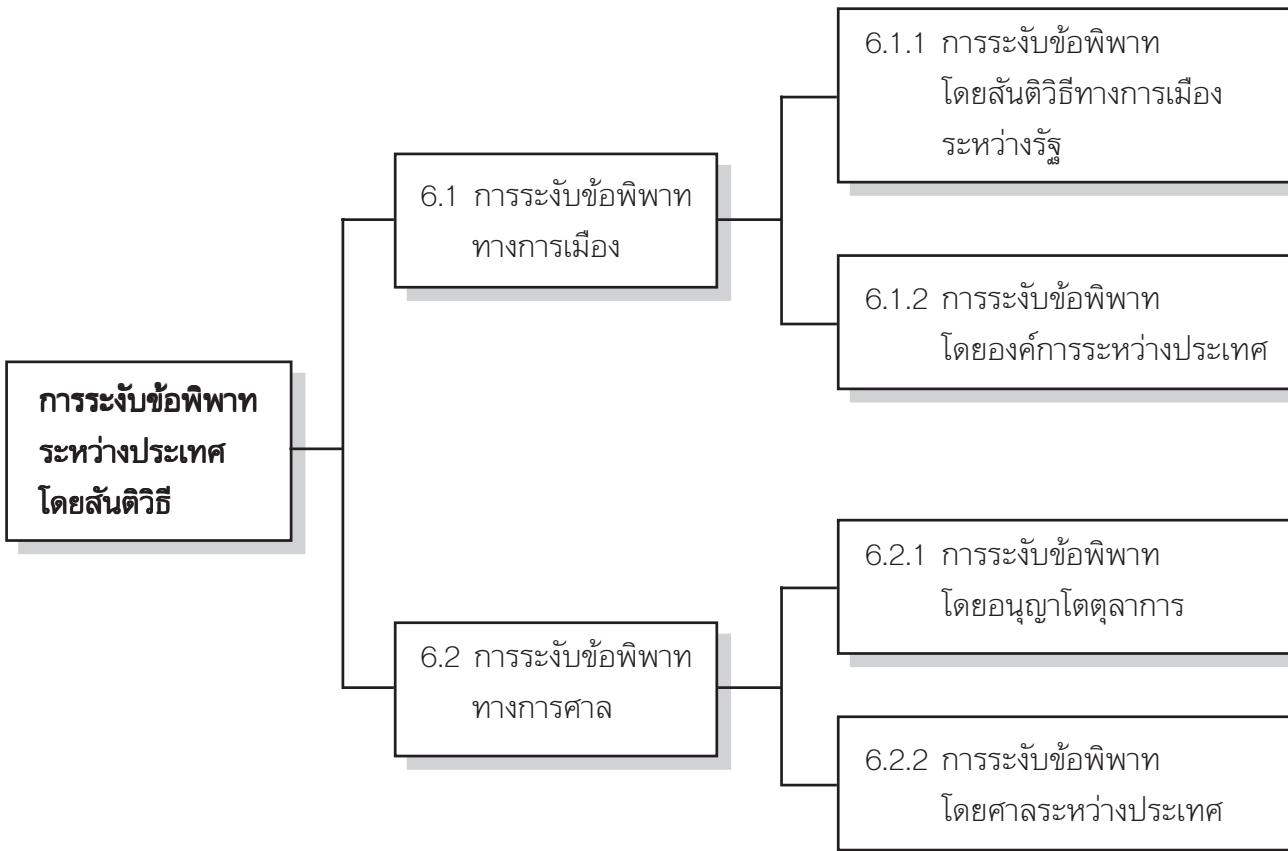
5.4.3 ສຕານກາຣົນເປົ້າຢັ້ງແປງໄປອ່າງລຳຄັ້ງ

5.4.4 ສນີລັບມາຂັດກັບ “Jos cogens” ທີ່ອເກີດ
“Job cognes” ໃໝ່

5.4.5 ຄູ່ການຂອງສນີລັບມາລິນສຕານກາພ
ທາງກູ່ທຳມາຍທີ່ອເປົ້າຢັ້ງແປງສຕານະ

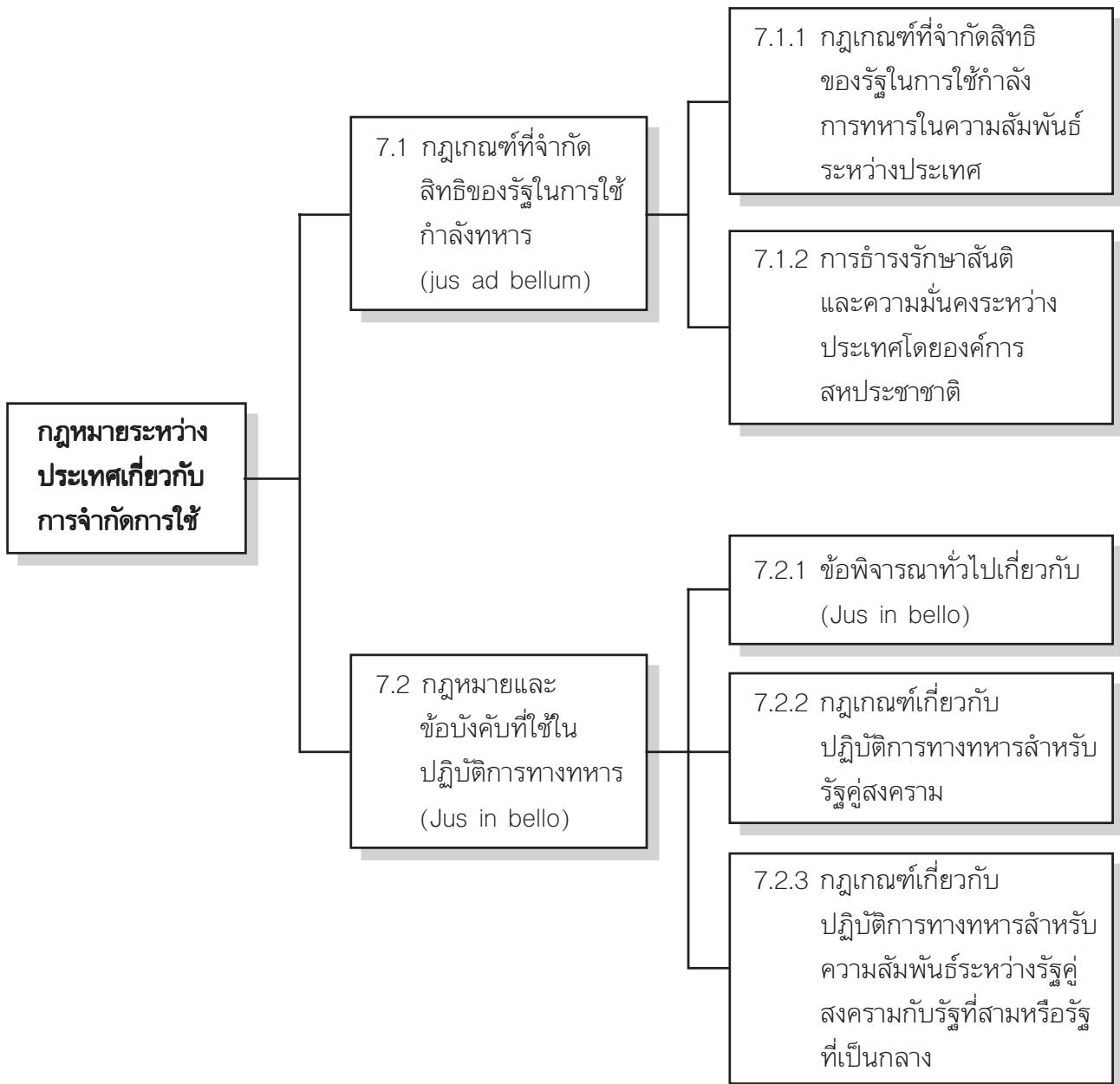
ใบตัค # 1.6

หน่วยที่ 6

مسئ็ทัศน์ # 1.7

หน่วยที่ 7

ໂສຕ້ຫັນ # 1.8

ໜ່ວຍທີ 8

